

Que caminem confiats en Tu, Jesús!

“Quan acabà de parlar, digué a Simó:

-Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar.

Simó li respongué:

-Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit

i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes.

Ho feren així, i van arreplegar tant i tant de peix

que les xarxes se'ls esquinçaven”. (Lc 5, 4-6)

Aquesta Església -que som nosaltres- empesa per l'Esperit Sant, ens convida a REMAR MAR ENDINS i repeteix aquella experiència de “ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res.. Però -ja que vós ho dieu- calaré les xarxes”.

Nosaltres som, també, aquells qui -refiats d'aquesta paraula i amb una fe que ens situa més enllà del que toquen els nostres sentits- caminem en l'acceptació de les regles de joc del mestre.

Sense aquesta profunda experiència del caminar, confiats en aquell que ha vençut, tampoc no hi hauria originalitat cristiana, doncs és caminant com verifiquem l'encert de la proposta del senyor i l'autenticitat de la condició de deixeble.

Julia Maristany, sj.

PARE,

Avui em presento davant teu
amb humilitat i amb penediment,
amb dubtes i amb temors,
amb esperances i amb il·lusions,
per demanar-te:

que en els moments de fatiga,
sigui el teu Esperit la meva força;
que en els moments de desconcert,
trobi en la vida del teu Fill el meu camí;
que en els moments de crispació,
sigui la teva Paraula font de serenor;
que en els moments de frustració,
trobi en el somriure dels infants el teu rostre;
que en els moments de desconsol,
sigui el teu Amor la meva raó de ser.

Pare,
ajuda'm cada dia
a renovar la meva il·lusió,
a compartir les meves energies,
a treballar amb els meus companys,
a estimar la tasca que m'has encomanat.

Avui, Pare, vull agrair-te la meva vocació.

10 de febrer de 2010